

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BUIT IS BINNEN

Een komische thriller in drie bedrijven

1880

door

Robbe van Raemdonck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2020

Nr. 3520

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren)

BORIS, overvaller 1 - Het brein achter de overval, spreekt heel dialect :

LOUIS, overvaller 2 - Iets zwaarder gebouwd, grappenmaker, twee linkerhanden, eet hele stuk door, beetje sullig en niet al te snugger :

KOEN, overvaller 3 - Netter dan Boris en Louis in kledij en spraak, bij voorkeur groot persoon (heeft als bijnaam “De kleine”), seut :

FRANK, overvaller 4 - Stotteraar, braaf :

LIES, overvaller 5 - Knappe vriendin van Boris, duidelijk jonger dan Boris en haar tegenpool, bewaart steeds de rust :

WILLY, overvaller 6 - Verwijfd, duidelijk homo, kortademig :

VERONIQUE, Loketbediende, werkt al jaren bij de bank :

DEBBIE, Directiesecretaresse (knap, jong), redelijk nieuw bij de bank, duidelijk veel banger van de overvallers, zeker in het begin :

JJ, Leider van een motorbende, ruig type, spreekt langzaam met diepe stem :

DECOR

Pakhuis, enige twee uitgangen zijn achteraan een grote metalen (schuif)deur en aan de courkant een opgehangen laken of gordijn (of deur) dat uitkomt bij andere vertrekken (douche, achterkamers,...). Het pakhuis oogt vuil met enkele stukken meubilair, bv. een zetel, een tafel met enkele stoelen, koelkast en tv... De koelkast is goed gevuld met eten. Bovenop de koelkast staan enkele poetsmiddelen en dergelijke.

Extra: Tussen de scènes door zijn er geluidsfragmenten die worden opgenomen met de stemmen van de acteurs. Deze dialogen zijn achteraan toegevoegd.

KORTE INHOUD

Wanneer ze de duurste en grootste diamant van Europa hebben gestolen, komen de overvallers weer samen in het pakhuis waar ze hadden afgesproken. Alles was tot in de puntjes gepland, niets kon misgaan. Of toch bijna niets... Want wat als de buit plots verdwenen blijkt te zijn? Wat als blijkt dat niemand weet waar de diamant is? Wat als niet iedereen in de groep even betrouwbaar blijkt te zijn? Of wat als de gijzelaars zich gaan bemoeien met de zaak?

Een komische thriller in 3 bedrijven waarbij we de overvallers volgen voor, tijdens en na de roof... maar niet in die volgorde.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Boris en Louis komen opgelopen in zwarte kledij en met een bivakmuts die ze hebben opgetrokken tot op hun voorhoofd. Boris is kletsnat en Louis heeft een zakdoek voor zijn bloedneus. Ze sluiten de deur achter zich. Ze zijn buiten adem.)

BORIS : Amai, dat was op het nippertje. Eik, godverdomme zeg, zie nu! *(wijst op het feit dat hij helemaal nat is)*

LOUIS : *(kijkt door een spleetje van de deur naar buiten, stilte)* Zouden ze ons gevolgd zijn?

BORIS : Mij in elk geval niet, nee! Toen ik die rivier in sprong heb ik ze weten af te schudden. Die flikken stonden daar aan de kant wat te janken. Haha! Waarom gij over die brug zijt gelopen is mij een raadsel, Louis. Dat was bij god twee kilometer verder!

LOUIS : Ik kan niet zwemmen, Boris! Als ik in het water zou gesprongen zijn, lag ik er hoogstwaarschijnlijk nu nog in. Of zoudt gij mij zijn komen redden? 't Is niet dat uw zwemstijl zo geweldig is hé! *(imiteert een half verdrinkende Boris, iets wat lijkt op een zwemmende hond)* Precies een Pekinees met watervrees.

BORIS : 't Is al goed. Die brug leek mij gewoon geen goede optie. Achter u een flik met zo'n kwijlende rottweiler... en aan de overkant kwamen ook al blauwe lichten aangereiden. Hoe zijt gij daar eigenlijk weggeraakt?

LOUIS : Ge kent mij toch. Abracadabra, hocus pocus PATS, 'k wou dat Louiske weg was.

BORIS : Zeveraar. 'k Ben al blij dat ge niet opgepakt zijt!

LOUIS : Mij oppakken? 110 kilo krijgen ze niet zomaar "opgepakt"! Haha, opgepakt, snapt ge hem? *(lacht om eigen grap)*

BORIS : *(stilte)* En? Ziet ge iets?

LOUIS : Niks.

BORIS : Doe die deur dan maar dicht. Ge weet nooit! Is ze dicht?

LOUIS : Ze is dicht!

BORIS : Zijt ge zeker?

LOUIS : Komt dan voelen hé, als ge mij niet gelooft.

BORIS : Die kluis kreeg ge ook op drie minuten open had ge gezegd.

LOUIS : Dat was ook zo!

BORIS : Ja. Maar ge moest ze wel nog eerst vinden. Ik dacht dat gij had gezegd dat ge die wist staan? Als Lies ze niet had gevonden, had ge daar nu nog lopen zoeken.

LOUIS : Ja, en toch, ik was er eigenlijk zeker van. Die moet de afgelopen maand verplaatst geweest zijn. En daarbij, wie zet nu zo'n grote kluis in zo'n klein achterkamertje?

BORIS : Wat had ge gedacht? Dat ze die tussen loket 2 en 3 zouden zetten aan de inkom? Doet er niet toe! Het heeft in ieder geval een pak langer geduurd dan drie minuten.

LOUIS : Een kluis opendoen is vakmanschap. Dat is nog iets helemaal anders dan een deur op slot doen hé! Dat kan het kleinste kind. Voila! (*gebaart dat de deur op slot is*)

BORIS : Op slot?

LOUIS : Degene die dat slot open krijgt is een straffe!

BORIS : 'k Hoop het! (*stilte*) Goed, ik ben benieuwd. Laat eens zien!

LOUIS : Euh?

BORIS : De diamant!

LOUIS : De diamant?

BORIS : Ja, de diamant! Gij hebt de diamant toch?

LOUIS : Maar nee!

BORIS : Hoe, nee?

LOUIS : 'k Heb hem aan "de kleine" gegeven!

BORIS : Wat hebt gij gedaan?

LOUIS : Ja, dat leek mij gewoon de beste optie!

BORIS : De beste optie? Koen is toch niet de beste optie! Koen is de laatste optie! Altijd! Waarom hebt ge hem niet gewoon bijgehouden? Of aan mij gegeven?

LOUIS : Ja, Boris, denk eens even na! Toen Koen en ik uit die achterkamer kwamen waar die kluis stond, waart gij aan het roepen dat de flikken er al aankwamen. Ge

waart helemaal in paniek. Ge brulde dat we moesten maken dat we wegkwamen en... dat de diamant zeker niet gevonden mocht worden!

BORIS : Ten eerste was ik helemaal niet in paniek. Ik raak nooit in paniek. (*raakt in paniek*) Ge weet wat ik altijd zeg: Kalmte kan u redden. En ten tweede, als ik niet in paniek was, (*begint te roepen*) zal ik al helemaal niet geroepen hebben!

LOUIS : Ik denk dat ge ijlt, makker. Misschien de reactie? Of de stress.

BORIS : Reactie? Stress!?!? Gij bezorgt mij stress! Ik stond aan dat loket met mijn wapen tegen het zwetend voorhoofd van dat stukje bankdirecteur. Koen en gij kwamen uit die kluis alsof ge daar juist een gevecht met drie krokodillen had overleefd. En dat is het moment dat we ineens sirenes hoorden en zijn moeten vertrekken. Gij moest weer onnozel doen en ge riep:

LOUIS : Vrouwen en kinderen eerst! (*lacht met zijn eigen grap, maar ziet dat Boris er helemaal niet om kan lachen*) Och, komaan, de boog moet toch niet altijd gespannen staan! Daarbij... gij hebt geen gevoel voor humor.

BORIS : Geen gevoel voor humor? Dat was zelfs niet grappig!

LOUIS : 't Is dat wat ik zeg. Geen gevoel voor humor. En nadat ge het nodig vond om mijn neus een halve centimeter te verschuiven op mijn gezicht... sloeg ge helemaal in paniek. Ge riep...

BORIS : Opsplitsen! Wij twee langs de voordeur! Koen, Frank en Lies pakken de achterdeur!

LOUIS : Ja, inderdaad! Heel slim om onze echte namen te gebruiken! En daarbij... mij leek het gewoon niet veilig om de buit mee langs de voordeur te nemen! Die moest langs achter verdwijnen. Daarom dat ik ze aan "de kleine" heb gegeven!

BORIS : Kieken! Ge zijt een kieken! Ik vertrouw Koen voor geen haar! Als hij gepakt is, heeft hij die diamant al lang aan de flikken gegeven... met een grote roze strik errond.

LOUIS : Ja, oké, maar als hij niet gepakt is...

BORIS : Als hij niet gepakt is, ligt hij nu al met zijn voeten omhoog onder een palmboom ergens in Curaçao.

LOUIS : Zoiets zou "de kleine" toch nooit doen!

BORIS : Ah nee, waarom is hij hier dan nog niet?

LOUIS : Weet ik het... Misschien een andere route gepakt? Of ergens tijdelijk

ondergedoken?

BORIS : Ja... Dat... of hij ligt toch ergens op een strand.

LOUIS : Och, Koen is toch algerisch voor zand!

BORIS : Allergisch! Jongens toch... algerisch.

LOUIS : Maar de Frank is hier toch ook nog niet? Of Lies? Ge gaat mij toch niet vertellen dat ge uw eigen Liezeke niet vertrouwt.

(Boris neemt een biertje uit de ijskast)

(pakt gsm en probeert Koen te bereiken) Hij pakt niet op.

BORIS : Wie?

LOUIS : “De kleine”.

BORIS : Natuurlijk niet. Wat had ge gedacht!

(Boris loopt nerveus heen en weer. Louis grijpt uit de ijskast charcuterie, neemt een brood dat erbovenop ligt en gaat in de zetel zitten terwijl hij een boterham smeert.)

En dat gij nu kunt eten, dat versta ik niet!

LOUIS : Ik heb net een bank overvallen. Concreet betekent dat dat ik een half uur heb lopen zoeken naar een kluis die niet tussen loket 2 en 3 stond, dat ik een gevecht heb geleverd met drie krokodillen én twee kilometer verder gelopen heb dan gij. Ik heb daar honger van gekregen hoor!

BORIS : 't Is te hopen dat we die diamant vinden, of die bank overvallen was het meest nutteloze dat ge deze maand hebt uitgestoken. *(heeft intussen zijn hemd uitgetrokken en wringt dit uit)*

LOUIS : Het meest nutteloze dat gij hebt uitgestoken was wel een bad pakken vanochtend! Haha!

BORIS : Stopt met zeveren. Ik ga eens kijken of er hier ergens nog droge kleren liggen.

LOUIS : *(zucht, imiteert Boris)* Het meest nutteloze dat ge deze maand hebt uitgestoken was een bank overvallen. Pfuh! *(eet verder van zijn boterham en bladert in de krant)*

(Ondertussen komen Koen en Frank binnen door de poort die blijkbaar toch niet goed op slot was, ze besluipen Louis met pistolen voor zich uit en bivakmutsen op hun hoofd. Ze doen hem schrikken.)

KOEN : Niet bewegen!

LOUIS : Aah! Godverdomme, Koen, Frank, ge hebt mij doen schrikken.

FRANK : D...d...dat is d... duidelijk!

LOUIS : 'k Ben blij dat ik jullie zie!

KOEN : Blij dat ge ons ziet? Ge wist toch dat we eraan kwamen. We hadden hier afgesproken! Wat had ge anders verwacht? Dat we waren opgepakt? Ik laat mij niet flikken door de flikken hoor!

LOUIS : Ja, nee, euh... volgens Boris laagt ge al lang op een strand onder een palmboom te zweten.

KOEN : Onder een palmboom? Amai, wat een vertrouwen.

FRANK : Ja, amai. D... d... dat is de moeite!

KOEN : Onder een palmboom lig ik nog niet, maar dat van dat zweten is in elk geval juist. Ik ben kapot van al dat lopen. 't Werd toch even spannend toen ze die smerige honden loslieten.

LOUIS : Ze zijn jullie toch niet gevolgd, hé kleine? Als ze onze schuilplaats kennen is alles om zeep.

KOEN : Nee, ze zijn ons niet gevolgd!

FRANK : N...n...nee! Ik heb re...regelm...matig achterom ge...gezien.

LOUIS : Gelukkig dat gij rapper kunt lopen dan dat ge spreekt! Anders z...z...zat ge nu in den bak!

KOEN : Doe rustig! Niemand is ons gevolgd. Doet gij die deur nu maar op slot. Als de flikken zo gemakkelijk binnenwandelen als wij... Straf dat Boris de paniekschieter nog niet heeft gevraagd om die deur vast te doen.

LOUIS : Euh, ja, haha, is hij vergeten waarschijnlijk. *(probeert de deur op slot te doen, klungelt wat en gaat er van uit dat de deur vast is)*

KOEN : Waar is hij eigenlijk?

LOUIS : Andere kleren gaan zoeken.

KOEN : Andere kleren?

LOUIS : Ja, hij is in die rivier gesprongen om te ontsnappen aan de flikken. Hij stond hier daarnet als een verzopen waterkicken. Haha.

KOEN : En hoe is het voor de rest verlopen?

LOUIS : Wij zijn allebei redelijk vlot hier geraakt. Boris heeft getest of zijn zwembrevet nog geldig was, maar ik hield het hoofd liever boven water. Haha.

(Koen bekijkt hem, Louis verklaart)

Ik heb de brug genomen! Op een kwartiertje waren we hier.

KOEN : Maar dan zijn jullie toch al even hier?

LOUIS : Tien minuutjes schat ik.

FRANK : Amai, en w...w...wij dachten d...d...dat wij rapper zouden z...zijn.

LOUIS : Gij? Rap? Haha.

(Boris komt tijdens laatste dialoog binnen, hij draagt een vrouwenjas. Hij ziet Koen en besluipst hem langs achter met een getrokken pistool. Frank ziet hem niet. Louis wel, maar Boris doet teken naar Louis niets te zeggen.)

BORIS : Blijven staan! *(Hij duwt het pistool tegen het achterhoofd van Koen.)*

KOEN : Wat krijgt gij nu?

BORIS : De diamant! Waar is hij?

KOEN : Pardon?

BORIS : Geef de diamant! Of moet ik het nog eens herhalen.

KOEN : Maar die heb ik niet! *(draait zich om)*

BORIS + LOUIS : Hoe? Die hebt gij niet?

KOEN : Maar nee!

FRANK : Maar n...n...nee. W...wij hebben die n...n...niet!

LOUIS : Kleine, ik heb die toch aan u gegeven!

KOEN : Ja, dat weet ik wel, maar toen wij samen met Lies wilden vertrekken stelde Lies voor dat zij hem zou bijhouden. Lies kan veel sneller lopen dan ik.

FRANK : Ge m...m...moet toegeven dat dat een f...feit is! Koen en l...lopen gaat even

g...goed samen als een k...krokodil en een t...t...t...

BORIS : *(onderbreekt hem)* En uw geniale plan was die diamant aan Lies te geven?

KOEN : Ja, natuurlijk! Vertrouwt ge haar niet misschien?

BORIS : Wat is dat nu voor een stomme vraag! Natuurlijk vertrouw ik Lies.

KOEN : Awel, wat is dan het probleem.

FRANK : J... ja. Wat is d...dan het p...p...

BORIS : Frank, wilt gij even uw mond houden?

KOEN : Wel... wat is het probleem?

BORIS : Niks...

KOEN : Jawel, ik zie het.

BORIS : Lies is de vrouw van mijn leven. Ik ben al met haar samen van op de middelbare school. Waarom zou ik haar niet vertrouwen? 't Is alleen...

KOEN : 't Is alleen wat?

BORIS : Als ze geld ruikt, geeft ze het uit.

KOEN : Ze kan toch moeilijk de grootste en meest bekende diamant van Europa bij de eerste de beste juwelier verkopen en met het geld nieuwe kleren gaan kopen in de JBC terwijl de flikken achter haar gat zitten.

BORIS : Oppassen hé gij!

KOEN : Nee, serieus, straks komt ze hier binnen met twaalf winkeltassen onder haar arm. Komaan, Boris, zo stom is zelfs Lies niet!

BORIS : *(grijpt Koen bij de keel en zet het pistool onder zijn kin.)* Noem Lies nog één keer stom en 't is 't laatste wat ge gezegd hebt.

LOUIS : Maar ge zijt er dus toch niet helemaal gerust in hé.

FRANK : D...d... dat kunt ge wel z... z...

BORIS : *(roept)* Nee, ik ben er niet gerust in, nee! Laat mij even nadenken.

(Boris laat Koen los, ze komen even tot rust. Tijdens de stilte horen we hoe Louis zijn boterham naar binnen smakt. We merken dat Boris zich niet kan concentreren door het gesmak.)

Ja, zeg, zo kan ik niet nadenken, hoor! *(wil buitengaan en trekt de deur open.)*

Zeg meneer, ging jij die deur niet op slot doen?

LOUIS : Allé, zeg, hoe kan dat nu? *(onderneemt een nieuwe poging om de deur op slot te doen.)*

(Koen en Frank beseffen plots dat Boris een vrouwenjas draagt en beginnen onderling te lachen.)

BORIS : Wat is er?

KOEN : Wat hebt gij nu eigenlijk aan?

FRANK : Ge zijt p...precies zelf langs de JBC ge...geweest.

BORIS : Mijn shirt was nat. Dat is het enige dat ik kon vinden. Volgens mij is die ooit nog van Lies geweest.

KOEN : Ah... op die manier...

(Stilte. Louis neemt zijn boterham en eet verder. Koen doet zijn jas uit, zijn hemd is helemaal bebloed.)

LOUIS : Kleine! Gij zijt geraakt!

BORIS : Oh, shit.

KOEN : Euh, nee, nee, ik ben oké.

BORIS : Wat is dan al dat bloed?

KOEN : Ja, awel, dat is zo'n beetje de reden waarom het zo lang duurde eer wij hier zijn geraakt.

BORIS : Ja, waar bleven jullie? Allé, komaan, Koen, wat is er gebeurd?

KOEN : Euh... awel... 't is te zeggen...

BORIS : Ziet ge 't wel, ik wist dat er iets niet klopte hé! We zijn ons geld kwijt.

KOEN : Nee, nee, dat is het niet.

BORIS : Wat dan? Is alles in orde met Lies? Of met de Willy? Zegt niet dat dat bloed...

KOEN : Nee nee, ze zijn oké, dat denk ik toch...

BORIS : Ja, wat is er dan?

KOEN : Euh, ja, onze goede vriend meneer de bankdirecteur. Toen hij de flikken hoorde sloeg hij in paniek en wilde ontsnappen.

BORIS : *(verwijtend)* En dat hebt gij u niet aangetrokken omdat de buit toch al binnen

was!

KOEN : Euh, nee, want hij had mijn gezicht gezien. (*stilte*) Hij had mij herkend, Boris!

BORIS : Hij had uw gezicht gezien? Hoe kan dat zelfs? Was 't daarbinnen misschien zo warm dat ge uw muts hebt afgezet of wat?!

LOUIS : Ja, ik heb dat gezegd hé! Die verwarming stond daar veel te hoog...

BORIS : Louis!

LOUIS : Ah ja, juist, uw humor.

BORIS : Koen, hoe heeft die uw gezicht kunnen zien?

KOEN : Euh, ja, dat is nogal stom.

BORIS : Gaat ge het nu nog zeggen?

FRANK : Ge herinnert u m... misschien dat n...nageltje aan de hoek van die d...deur w...w...waar dat we ons meermaals hebben aan ge...ge...gestoten? Wel, zijn mu...muts bleef daar aan h...hangen toen hij d...daar p...p...passeerde!

BORIS : Dat kan niet, niemand is zo stom, zelfs Louis niet!

LOUIS : Zeg!

BORIS : Ik geloof het niet!

KOEN : Allé, Boris, waarom zouden wij hier staan liegen. Maakt toch ook niet uit. Hij had mij herkend. Punt!

BORIS : Dus?

KOEN : Dus... euh... heb ik hem doodgeschoten.

LOUIS : (*die ondertussen nootjes eet, verslikt zich.*) Wat? Gij hebt wat gedaan?

KOEN : Ja, zeg, mannen, ik wist het ook niet hoor! Ja. Ik heb hem doodgeschoten. Ja, wat moest ik doen!?

BORIS : Hebt gij meneer Dieltjes doodgeschoten?

KOEN : Nu gaat ge niet rouwig doen om die smeerlap hé?

BORIS : Die smeerlap interesseert mij niet. Maar dat is godverdomme dertig jaar extra bak als ze daar achter komen.

KOEN : Ja, awel, 't is daarom dat ik dus zo laat ben. Ik wilde niet dat ze daar zouden achter komen.

BORIS : Dus? Dus ge hebt het... euh... lijk ergens gedumpt?

FRANK : Z...zo zoudt ge het k...kunnen stellen.

BORIS : Gaat ge nu eindelijk vertellen wat er gebeurd is?

LOUIS : 't Is te zeggen, zeg. Dat gaat hier even traag als een heel seizoen van "Familie".

KOEN : Ja, zeg! Ik wilde hem wel dumpen, maar ik wist gewoon niet hoe ik hem moest meepakken.

BORIS : Dus?

KOEN : Dus... heb ik hem in stukken gesneden.

(Louis verslikt zich opnieuw, deze keer feller.)

BORIS : Wat hebt gij gedaan?

KOEN : Ja, Boris, ik weet het! *(kan het zelf niet geloven)* Ik heb hem in stukken moeten snijden.

BORIS : Zijt gij nu helemaal zot geworden!? Psychopaat! Dat gij zelfs tot zoiets in staat bent.

KOEN : Ja, wat kon ik doen?

(Louis snakt naar adem. Frank komt hem ter hulp gesneld om op zijn rug te kloppen.)

BORIS : Om te beginnen kont ge hem gewoon laten lopen!

KOEN : Hij had mij herkend! Hij wist dat ik het was! Dus waarschijnlijk kon hij ook wel vermoeden dat jullie erbij waren! Luistert gij niet of zo?

BORIS : Klopt op zijn rug! Straks blijft hij er in!

FRANK : W...wat denkt ge dat ik aan het doen b...ben?

BORIS : Harder dan.

LOUIS : *(het nootje vliegt uit zijn mond)* 't Is oké, amai. Puh, blij dat ik nog leef.

BORIS : Gij wel! Maar Dieltjes niet! Komaan, Koen! Hoe kan dat nu? In stukken ge... De gedachte alleen al. Ge hadt hem toch ook gewoon kunnen laten liggen! Of wat denkt ge nu? Dat die flikken zich nu niet gaan afvragen waar hij naartoe is? Dat een bankdirecteur zomaar van de aardbol kan verdwijnen? Oké, 't zijn flikken, maar zo dom zijn die nu ook weer niet.

KOEN : Ja, ik had dat niet mogen doen. Ik weet het! Maar ik was in paniek, oké!

BORIS : Ik heb het al honderd keer gezegd: Kalmte! Kalmte! Kalmte kan u redden!

Godverdomme!

(stilte)

LOUIS : Zeg kleine, misschien een vreemde vraag, maar waar is die mens nu?

KOEN : Awel, 't is te zeggen...

BORIS + LOUIS : Ja?

KOEN : Ge gaat kwaad zijn...

FRANK : D... dat denk ik ook!

BORIS : Als ge het nu niet onmiddellijk gaat zeggen wel ja!

KOEN : Awel...

BORIS : Ja!?

KOEN : Ik... euh...

LOUIS : Amai, Frank is nog rapper!

FRANK : Z...zal ik het z... zeggen?

BORIS : Koen!

KOEN : In de euh... in de vluchtauto.

BORIS : *(wordt kwaad)* In de vluchtauto?! In de ... In de auto waarmee Lies zou vertrekken?

KOEN : *(Over zijn toeren)* Ik wist echt niet waar ik er kon mee blijven! Ik kon hem toch moeilijk op mijn rug meepakken? Die kofferbak leek me de veiligste oplossing.

BORIS : Veilig? Veilig voor u ja! Als ze Lies tegenhouden draait zij er voor op!

KOEN : Maar ze gaan Lies toch nooit tegenhouden. Die heeft de veiligste route van ons allemaal.

BORIS : Dat weet ik toch zo nog niet...

KOEN : Allé, Boris, al die flikken zaten achter ons aan!

BORIS : En wat als Lies dat lijkt ziet? Die flipt!

KOEN : Boris, het ligt in vuilzakken in de koffer. Lies gaat dat niet zien.

BORIS : In vuilzakken? Gij komt precies rechtstreeks uit een horrorfilm. Jezus! En ge weet wat ze heeft gezegd hé! Geen gewonden! En al zeker geen doden! Niet ene! Eén lijk op ons geweten en ze blaast alles af! Ze vertrekt met de noorderzon en dat is misschien voor u geen probleem, maar ge moogt gerust zijn dat als ik mijn

Lies kwijt speel door jullie stommiteiten, dan blijft het niet bij dat ene lijk! Ik snij u in stukken terwijl ge er zelf bijstaat!

KOEN : Wie is hier nu eigenlijk de psychopaat?

BORIS : 't Is uw verantwoordelijkheid!

LOUIS : En dan te bedenken dat wij tot een week geleden allemaal nog nooit een vlieg kwaad hadden gedaan. Nog nooit iets mispeuterd in ons leven! En zie nu.

FRANK : Een be...be...bende criminelen. Dat zijn we.

LOUIS : Wat is er in godsnaam met ons gebeurd?

KOEN : Doe nu eens kalm! Laat ons nu maar even afwachten. Binnen tien minuten is Lies hier! En de Willy trouwens ook.

BORIS : Ik hoop het voor u!

KOEN : Geloof mij nu maar. Nog tien minuten en alles is voorbij.

(Licht uit / Muziek)

Scène 2

(Zelfde decor. Iedereen hangt maar wat rond. Louis ligt in zetel met pak koekjes. Enkel Boris loopt te ijsberen.)

BORIS : Tien minuten had ge toch gezegd hé?

KOEN : Goh, ja, Boris... Ongeveer hé.

BORIS : We zijn bijna drie kwartier verder!

KOEN : Een half uurke! Hooguit!

(Plots wordt er hard op de deur geklopt. Iedereen schrikt, zoekt een schuilplaats of neemt zijn wapen in de aanslag.)

LOUIS : *(mompelt met een koek in zijn mond)* Wie is daar?

FRANK : Wij z...zijn ge... ge... gewapend!

KOEN : Ja, nu zijn ze bang.

BORIS : Zwijg nu toch eens even. *(gaat naar de deur die plots langzaam opengaat)*

Godver... aaahhh... *(loopt tot achter de zetel, fluistert richting Louis)* Is die nu nog niet dicht?

LOUIS : Euh... ik dacht écht...

BORIS : Shttt!

(Deur gaat open, we zien Lies binnenkomen. Haar gezicht en handen zijn vuil.)

LIES : Boris?

BORIS : Godverdomme, prinses! Wat ben ik blij dat ik u zie! *(kust haar)* Alles oké?

LIES : *(heel rustig)* Alles oké! Ge waart weer heel ongerust zo te zien. Wanneer gaat gij nu eens leren rustiger te zijn! Relax! Ge weet toch... ik kom altijd op mijn pootjes terecht.

KOEN : *(tegen Frank)* Schoon pootjes!

LIES : *(ziet het bebloede hemd van Koen)* Wat is er met u gebeurd?

LOUIS : Een koe geslacht. Haha.

KOEN : Euh... niks... alles oké... euh...

BORIS : Waar bleef gij zo lang?

(Louis begint weer aan de deur te sleutelen.)

LIES : De auto heeft het begeven. Hij begon te pruttelen en te sputteren en plots... niets meer.

LOUIS : Ge hebt er toch niet aan zitten prutsen hé?

LIES : Het is niet omdat gij twee linker poten hebt, dat ik niet handig kan zijn, hé!

LOUIS : Dus... ge hebt hem kunnen maken?

LIES : Nee, dat niet.

LOUIS : Ah, voila!

LIES : Ik heb hem niet kunnen maken omdat hij niet kapot was!

LOUIS : Hoe? En daarnet zegt ge...

LIES : Hij was niet kapot! De benzine was op!

BORIS : *(tegen Louis)* En laat dat nu net de enige taak geweest zijn die gij had!

LOUIS : Ik? Dat was helemaal mijn taak niet! "De kleine" had gezegd dat...